

द्वरम् । यथा, रघौ । ४ । ५३ ।
 “खर्जूरीस्तन्वन्नामो मदोद्धारसुगन्धिम् ।
 कटेवु करिणां पेतुः पुन्रगोभेः शिलीमुखाः” ।
 “बधः प्रतिहृतो वायुः श्लङ्गया मारुतेन च” ।
 “करोत्युद्धारवाज्ज्वलम्” इति भावप्रकारे मध्य-
 खण्डे वातरोगाधिकारे । वमनप्रकारादिकं वमन-
 शब्दे द्रष्टव्यम् । यथा, शारदातिलकटीकायां,—
 “उद्दारे नागइत्यक्तो नीलजीमूतसन्निभः” ।)
 उद्गीतं, चि, (उदुच्चैर्गीयते स्म । उत् + गै + क्त ।)
 उच्चैर्गीतम् । इति देवीमाहात्म्यम् । (यथा,—
 मार्काण्डेये ८४ । ६ ।
 “शब्दात्मिकासुविमलार्जुषां निधान-
 मुद्गीतरम्यपदपाठवताश्च साम्नाम्” ।)
 उद्गीथः, पुं, (उत् + गै + थक् ।) सामवेदभेदः ।
 प्रणवः । इत्यमरटीकायां भरतः ।
 (“अस्मिन्नगस्यप्रमुखाः प्रदेशे
 भ्रूयांस उद्गीथविदो वसन्ति” ।
 इति उत्तररामचरिते । २५३” ।)
 सामवेदध्वनिः । इत्यरुणः । सामगानम् । इति
 सारसुन्दरी । साम्नां द्वितीयोऽध्यायः । इति भगी-
 रथः । (भवपुत्रः । इति विश्वपुराणम् ।)
 उद्गुहं, चि, (उत् + गूर + क्त ।) उद्यतम् । इत्य-
 मरः । उत्तोल्यद्यतवस्त्रादि । इति भरतः ।
 उद्ग्राहः, पुं, (उत् + ग्रह + घञ् ।) उद्ग्रहणम् ।
 ऊर्द्धाङ्गव्य कस्यचित् ग्रहणम् । इत्यमरः । विद्या-
 विचारः । इति भरतः ।
 उद्ग्राहितः, चि, (उत् + ग्रह + णिच् + क्त ।)
 उदीर्घः । बद्धः । ग्राहितः । इति मेदिनी । उप-
 न्यस्तः । इति हेमचन्द्रः ।
 उद्गः, पुं, (उद्गन्ते इति । उत् + हन् + कर्म्मणि
 षप् । टिलोपात् घलं च निपातनात् । यदा
 उद्गन्ति नीचताम् । उत् + हन् + ड ।) प्रशस्तः ।
 प्रकाशः । इत्यमरः । (हस्तपुटम् । षभिः ।
 शरीरस्थो वायुः ।)
 उद्गनः, पु, (ऊर्द्धं हन्यतेऽस्मिन् । उत् + हन् +
 षप् । निपातनात् ह्यस्य घः ।) यत्र काष्ठे काष्ठं
 निधाय तक्षते तत् । इत्यमरः । परकाठ इति
 भाषा । (यथा, भट्टिः ७६२ ।
 “तस्मिन्नन्तर्घने पश्यन् प्रधाने सौधसद्गनः ।
 लौहोद्गनघनस्तन्वा ललितापयनां स्त्रियम्” ।)
 उद्गर्भणं, स्त्री, (उत् + घृष + ल्युट् ।) गात्रादिघर्षणं ।
 इत्युक्त्वा उद्गर्भणगुणाः । कण्टकोटनाशित्वम् ।
 त्वगताप्रितेजनत्वम् । शिरासुखकारकत्वञ्च । इति
 राजवल्लभः ।
 (“उद्गर्भणान्तु विज्ञेयं कण्टकोठानिलापहम्” ।
 इति विक्रितस्थाने चतुर्विंशोऽध्याये सुश्रुते-
 नोक्तम् । समासकथनं । उद्देशः । यथा, शल्य-
 मिति । इति सुश्रुते उत्तरतन्त्रे ६५ अध्याये ।)
 उद्गसं, स्त्री, (उत् + ष्यद् + षप् । घसादेशः ।)
 मांसम् । इति हारावली ।
 उद्घाटः, पुं, (उत् + घट् + घञ् ।) गृहभेदः । इति
 त्रिकाण्डशेषः । चौकिल घर घागा इत्यादि भाषा ।

(उद्घाटनम् ।)
 उद्घाटकं, स्त्री, (उत् + घट् + णिच् + घञ् ।) कृपा-
 ज्जलोत्तोलनार्थयन्त्रविशेषः । तत्पर्यायः । घटी-
 यन्त्रम् २ । इति हेमचन्द्रः ।
 उद्घाटनं, स्त्री, (उत् + घट् + णिच् + ल्युट् ।) कृपात्
 जलोत्तोलनार्थं रज्जुसहितघटः । तत्पर्यायः ।
 घटीयन्त्रम् २ । इत्यमरः । उत्तोलनम् । इति
 भरतः । (यथा, हितोपदेशे । मित्रप्राप्तौ ।
 “धर्मं यो न करोति निश्चलमतिः स्वर्गाग्लोद-
 घाटनम्” ।)
 उद्घाटितः, चि, (उत् + घट् + णिच् + क्त ।) कृतो-
 ट्घाटनम् । खोला इति भाषा ।
 (“नृहेऽनुद्घाटितदारि नाहूतः प्रविशेन्नरः ।
 वारितार्थप्रवक्तापि पश्चाहमशनं त्वजेत्” ।
 इति स्मृतिः । तन्त्रशास्त्रम् ।)
 उद्घाटितश्चः, चि, (जानाति इति च्चः । उद्घाटितस्य
 च्चः । उद्घाटित + ज्ञा + क ।) प्राश्नः । इति
 त्रिकाण्डशेषः ।
 उद्घातः, पुं, (उत् + हन् + घञ् ।) आरम्भः । इत्य-
 मरः । (यथा, कुमारः २ । १२ ।
 “उद्घातः प्रणवो यासां न्यायस्त्रिभिरदीरयम्” ।
 “आकुमारकघोद्घातं शालिगोप्यो जगुर्गुणः” ।
 इति रघुवंशे । ४ । २० ।) प्रस्रम् । यश्चपरि-
 च्छेदः । इति त्रिकाण्डशेषः । पादस्त्रलनम् ।
 (“यथावनुद्घातसुखेनमार्गम्” । इति रघुः । २ । ७२ ।
 “रघेनानुद्घातस्मितगतितना” । इति शकुन्तले ।
 ६ अङ्के । समुपक्रमः । पवनाभ्यासयोगाय कुम्भ-
 कादिचयम् । उत्तुङ्गः । (यथा, रामायणे ४ काण्डे
 “एषुष्टुङ्गशिलोद्घातः” । इति ।) सुदूरम् ।
 इति मेदिनी ।
 उद्गम्, प्र त्यगे । इति कविकल्पद्रुमः । (तुदां-परं-
 सकं-सेट् ।) ऋसादिदन्त्यवर्गद्वितीयोपधः । क्षिपि
 समुत्समुद्गम् । स्यादौ नवत्र इति उल्लिङ्गिषति
 औल्लिङ्गत् । प्र उज्भती उज्भन्ती । इति
 दुर्गादासः ।
 उद्गंशः, पुं, (उत् + दन्श + षच् ।) कीटविशेषः ।
 तत्पर्यायः । मत्स्यः २ कौण्डिन्यः ३ किटिभिः ४
 उल्काः ५ । इति हेमचन्द्रः ।
 उद्गृहपालः, पुं, (उद्गृह इव पाल्यते इति । उद्गृह
 + पाल + घञ् ।) सर्पविशेषः । मत्स्यभेदः । इति
 मेदिनी ।
 उद्दन्तुरः, चि, (उत् षतिशयेन दन्तुरः ।) उत्तङ्गः ।
 करालः । उल्लटदन्तः । इति मेदिनी ।
 उद्दानं, स्त्री, (उत् + दौ + ल्युट् ।) बन्धनम् । इत्य-
 मरः । (यथा, महाभारते । शान्तिपर्वादि ।
 “उद्दाने क्रियामाद्ये तु मत्स्यानां तत्र रज्जुभिः” ।)
 उद्दमः । सुह्री । वाङ्वाग्निः मध्यः । लघ्नः । इति
 विश्वः ।
 उद्दामः, चि, (दाम्नः उद्गतः ।) बन्धनरहितः ।
 स्वतन्त्रः । इति मेदिनी । (यथा, रघुः । १ । ७८ ।
 “नदत्याकाशगङ्गायाः सोतस्युद्दामदिग्गजे” ।
 “अत्युद्गमिबोद्दामं गजं मदजलोद्गतम्” ।

इति रामायणे ॥ महान् । यथा “उद्दामदन्तुर-
 विधुन्तुददन्तघातेः” । इति प्रथम्या ।
 (“उद्दामानि प्रथयति शिलावेष्मभिर्धैवनादि” ।
 इति मेघदूते । २७ । गम्भीरः । यथा भागवते
 १ मस्कन्धे । “उद्दामभावपिशुनामलवद्रुप्रहासु” ।)
 उद्दामः, पुं, (उद्दीप्तं दाम पाशो यस्य । समासे षच् ।)
 वरुणः । इति मेदिनी । (दण्डकभेदच्छन्दोविशेषः ।
 यथा, उत्तररामाकरे ।
 “यदि नद्युगलं ततः सप्तरेषा-
 स्तदा दण्डच्छिप्रपातो भवेद्दण्डकः ।
 प्रतिचरणविरुद्धरेषाः स्युरण्योर्गव-
 ब्यालजीमूतलीलकरोद्दामशुद्धादयः” ।)
 उद्दालः, पुं, (उत् + दल + घञ् ।) बद्धवारकच्छः ।
 इत्यमरः । वनकोद्वयः । इति रत्नमाला ।
 उद्दालकः, पुं, (उद्दाल एव । स्वार्थे कन् ।) बद्धवा-
 रकच्छः । इति शब्दरत्नावली । (मुनिभेदः ।
 स तु आयोदधौम्यस्य शिष्यः । तस्य नामोत्पत्ति-
 रक्ता महाभारते १ । पौष्योपाख्याने ३ अध्याये ।
 “एतस्मिन्नन्ते कश्चिदपिधैम्यो नामायोदस्तस्य
 शिष्यास्त्रयो बभूवुः उपमन्युराश्विर्वेदश्चेति । २३ ।
 स एकं शिष्यमारुणिं पाञ्चाल्यं प्रेमयामास गच्छ
 केदारखण्डं बधानेति । २४ । स उपाध्यायेन
 चंदिष्ट आरुणिः पञ्चाल्यस्तत्र गत्वा तत्केदारखण्डं
 बन्धुं नाशकत् ॥ २५ ॥ स त्तिशयमानोऽपश्य-
 दुपायं भवत्वेवं करिव्यामीति ॥ २६ ॥ स तत्र
 संविवेश केदारखण्डं प्रयाने च तथा तस्मिंस्तदु-
 दकं तस्यौ ॥ २७ ॥ ततः कदाचिदुपाध्यायः
 आयोदो धौम्यः शिष्यान्पृच्छत् क्व आरुणिः पा-
 ञ्चाल्यो गत इति ॥ २८ ॥ ते तं प्रोचुः भगवंस्त्वयैव
 प्रेषितो गच्छ केदारखण्डं बधानेति । स एवमुक्त-
 स्तान् शिष्यान् प्रत्यवाच तस्मात् तत्र सर्वे
 गच्छामः यत्र स गत इति ॥ २९ ॥ स तत्र गत्वा
 तस्याङ्गनाय शब्दं चकार भो आरुणे पाञ्चाल्य
 ज्ञासि वत्स एहोति ॥ ३० ॥ स तत् श्रुत्वाश्वि-
 रुपाध्यायवाक्यं तस्मात् केदारखण्डात् सहसो-
 त्याय तमुपाध्यायं उपतस्थे ॥ ३१ ॥ प्रोवाच
 चेनमुपाध्यायं अयमस्मान् केदारखण्डं निःसर-
 माणमुदकमवारुणीं संरोद्धुं संविष्टो भगवत्-
 शब्दं श्रुत्वा सहसा विदार्य केदारखण्डं भगवन्त-
 मुपस्थितः ॥ ३२ ॥ तदभिविदादे भगवन्ताञ्चापयतु
 भवान् किमर्थं करवाणीति ॥ ३३ ॥ स एवमुक्त-
 उपाध्यायः प्रत्यवाच यस्मात् भवान् केदारखण्डं
 विदार्य उत्थितस्तस्मात् उद्दालक एव गन्ना भवि-
 श्यतीत्युपाध्यायेनानुस्यूहीतः ॥ ३४ ॥
 अपरः स्वनामख्यात ऋषिभेदः । स तु श्वेतकतु-
 पिता । यथा तत्रव कुन्तीपुत्रोत्पत्यनुत्ताने १२२ ।
 “बभूवोद्दालकौ नाम महर्षिरिति नः श्रुतम् ।
 श्वेतकेतुरिति ख्यातः पुत्रस्तस्याभवन् मुनिः” ॥ ६॥)
 उद्दितः, चि, (उत् + दौ + क्त ।) बद्धः । इत्यमर-
 टीकायां भरतः ।
 उद्दीपकः, चि, (उत् + दीप् + घञ् ।) उद्दीपनकर्ता ।
 उद्दीपनं, स्त्री, (उत् + दीप् + ल्युट् ।) प्रकाशनम् ।